

پسری که فوب نگاه می‌کرد

● محسن هجری
● تصویرگر: رضا مکتبی

او در کنار مشاهداتش و برای تکمیل دانسته‌های خود تاریخ را هم مطالعه می‌کرد تا از گذشته‌های آن شهرها و مناطق نیز باخبر شود. به همین خاطر سفرنامه‌ی ناصر خسرو در میان دوستداران ادبیات فارسی و تاریخ بسیار مشهور است.

از ناصر خسرو چند کار را می‌توان آموخت:

- ۱ با دقت جهان اطراف خود را ببینیم و این مشاهده‌ها را یادداشت کنیم.
- ۲ به آن چه می‌بینیم اکتفا نکنیم و تاریخ گذشتگان را نیز بخوانیم.
- ۳ به سفر فقط به چشم تفریح و سرگرمی نگاه نکنیم و از آن بیاموزیم.

ناصر خسرو اندیشمند و ادیب ایرانی در روستای قبادیان در شهر بلخ به دنیا آمد. در گذشته شهر بلخ بخشی از سرزمین ایران بود. امروزه این شهر در کشور افغانستان است. استعداد او در یادگیری علوم، همه را متعجب می‌کرد؛ ولی از همه پیش‌تر به ادبیات علاقه‌مند بود.

ناصر خسرو، رودکی و حافظ سه شاعر بزرگ ایرانی، حافظ کل قرآن هم بوده‌اند.

ناصر خسرو آن قدر از آموختن دانش‌های مختلف لذت می‌برد که حاضر بود سختی‌های سفر را تحمل کند. او به هر مکان جدیدی می‌رسید، با دقت همه چیز را نگاه می‌کرد. از آداب و رسوم مردم آن منطقه تا چگونگی بناها و توصیف کوه‌ها و دشت‌ها یادداشت برمی‌داشت.

